

Előfizetési árak:

Égész évre . 20 kor. — 20.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,

hová az előfizetések és a
lapszékküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

Költségvetés és budgetjog.

Pécs, 1900. január 24.

A parlamenti jogok között elsőrendű szerepet játszik a budgetjog, a melynek tartalma abban áll, hogy a parlament állapítja meg az államháztartás szükségleteit és bevételeit számszerű összegekben és a kormány csak a megállapított költségvetés korlátain belül szedheti a bevételeket és fordíthatja azokat az állami szükségletek fődözésére.

Természetes, hogy olyan nagy háztartásban, minő az államé, minden kiadást és bevételt az utolsó krajcárig előre kiszámítani nem lehet, mert előfordulhatnak évközben számos előre nem látott kiadások s elmaradhatnak olyan jövedelmek, a melyekhez az államnak jogos igényei vannak. Azért az állami költségvetések számtételei — a bevételiek úgy, mint a kiadásiak — csupán approximativ természetűek lehetnek, a melyektől a valóságos eredmény többé-kevésbé el szokott térni s azért az ilyen eltérések miatt, ha azok bizonyos mértékűt nem haladnak túl, a budgetjog megsértéséről senki sem panasszkodhatik.

De ha a költségvetés úgy van egybeállítva, hogy az államháztartás tényleges eredményeire semmiféle tekintettel nincsen s így előrelátható, hogy a pénzügyi fölhatalmazás és a tényleges háztartás között óriási különbségek fognak bekövetkezni, akkor már beáll a budgetjog érzékeny sé-

relme, mert a tényleges gazdálkodás olybá tűnik föl, mint a mely a budget korlátaira semmiféle tekintettel nincsen.

A parlament budgetjogával szemben ugyanis a kormánynak az a kötelessége áll, hogy valósággal reális költségvetéssel lépjen a parlament elé. Hogy pedig a költségvetés reális legyen, ahhoz nemcsak az szükségeltetik, hogy a kiadási tételek a valódi szükségletnek megfelelően szerepeljenek benne, hanem az is, hogy a bevételek oly összegekben legyenek előírva, a melyeket az előző évek tényleges eredményei igazolnak.

Az állami számvéviszéseknek az 1888—97. évi államháztartásról beterjesztett jelentése igazolja, hogy a mi költségvetéseink ez alatt az egész ciklus alatt reálisaknak egyáltalán nem nevezhetők, mert a bevételek már 1888. évben 21 millióval haladták meg a költségvetési előirányzatot, a kilencvenes években pedig a behajtott fölöslegek 48 és 93 millió között változtak s 1897-ben is 58,129,918 frtra rugtak.

Már most hogyan lehessen reálisaknak nevezni az olyan költségvetéseket, a melyek a bevételeket olyan összegekben irányozzák elő, a melyekről jól tudják, hogy azoknál 50—60 millióval többet fognak az adózók zsebéből kipréselni. Mire való akkor a parlament budgetjoga, a melylyel megállapítja pl. hogy a kormány 260 millió adót és egyéb jövedelmet szedhessen

be, mikor az tényleg mégis 318 milliót szed be olyan jövedelmi forrásokból, amelyekről már eleve tudnia kellett, hogy ennyit körülbelül jövedelmezni mindenesetre fognak.

Persze ezt fényes pénzügyi eredménynek nevezik és elkápráztatják vele a világot, pedig az egész nem egyéb szemfényvesztésnél, mely a nép véres verejtékéből hivalkodik s a kincstár hizlalása végett a népet a gazdasági tönk szélére kergeti.

Mert ha a kormány a költségvetés előterjesztésekor őszintén bevallja, hogy a létező adótörvények végrehajtásából olyan jövedelme támad az államnak, a mely a tényleges szükségletet évi 50—60 millióval biztosan fölülmulja, akkor tartozó kötelessége lenne a törvényhozásnak az adótörvények terhén könnyíteni, az adókat megfelelően leszállítani; hisz az államnak adóztatási joga csak addig jog, a meddig az a tényleges szükségletek fődözésére szolgál.

A várható bevételeknek az előrelátott eredménynél ily óriási összegekkel kevessebbre való előirányzása tehát jórészt csak azért történik, nehogy az atyai kormány kénytelen legyen könnyíteni az adózóknak azon a terhén, a melynek viselésébe ezek az ő véleménye szerint már beletörődtek.

S mi volt ennek a lelkiismeretlen eljárásnak az eredménye? Az, hogy a tíz év alatt minden szükség nélkül kipréselt

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Ahasver szerelme.

Irta: Petrik Aladár.

Mellemet neki feszítettem a duló viharak s mentem tovább, ruhámat feltépte a vihar s mezitelen kebellem dacoltam a vészszél. A víz, a sár csapkodták arcomat, de nem volt más gondolatom, mint: tovább, tovább.

Csendes otthonomat elhagytam, mert a rémitő gondolatok nem engedtek pihenni, az elemésztő vágy egyre serkentett s ha azt gondoltam, hogy elértem a célt, szétfoszlott az, mint a csalfa delibáb. Kerültem az embereket s ők engem. Gyűlöltem mindenkit s legjobban önmagamot. Hányszor tartottam már izzó halántékomra a pisztoly sötét csövét, de hirtelen megvillant agyamban e gondolat: »Hát azt hiszed, hogy akkor meg van fejte a nagy titok, tán azt hiszed, hogy akkor elmult minden szenvedés, s nyugodni tudsz?»

S felelt rá egy benső szózat: »Nem, kutass tovább.» S kutattam. Agyamat a képtelen marcangolta s mikor világosságot reméltem — elsötétült előttem a világ, mikor hallani véltem kérdésemre a feleletet — a némaság nyomasztó érzete kintott. — Tovább, tovább kutattam a régiek írásaiban, az ujak

könyveiben és nem találtam semmit. A szemem előtt a betűk őryöngő danse macabre-t jártak, fejem szédült, agyam kábult, »tovább, tovább!«

Utaztam. Megmászam a havasokat, bebarangoltam a rónákat, dideregtem Grönland hómezein s izzadtam a Sahara tikkadt legében, de azt, a mit oly régen kerestem, nem tudtam fellelni sem a gulák belsejében, sem India titokzatos berkeiben, sem a tenger morajló hullámain. S mint az üldözött vad, mentem tovább.

Félrehánytam a tudósok munkáit, nem találhatom meg ott azt, mire vágyom, sóvárgásomat rideg szabályok ki nem elégíthetik. Hiába, nem mutatják meg az utat. Félre, a sutba poros foliánsok! Minek a tudomány lelkiismeretlen sophismái?

— A művészet, a művészet! Eldaloltam a csalódott szív keserveit, sóvárgását a boldogság után.

Dalom hangzott, mint az esti harangszó, búsan, lemondóan. Minden keservet e dalokba öntöttem s azt hittem, hogy a dal majd nyugalmat ad. Hiába minden. Csak felszakították a félig behegedt sebeket — az ének nem volt balzsam, hanem kétélű tör! — tovább, tovább. Vásznonra varázsoltam az élet legförtelmesebb jeleneteit, legbúsabb képeit, az eszmék, az érzelmek egybeolvadtak az érzéket-

len vásznon s életet leheltek rája, de nyugtomat nem találtam. Minden remek új tövis volt s az a belső szózat, ama kimondhatatlan sóvárgás egyre üzött: tovább, tovább. Zenébe olvadt bánatom. Megenyhült egy pillanatra — mámorral hallgattam a hangokat, de a bús merengés őryöngő rapszodiává változott s ez őrdögi szenvedélyes dal diszharmonikus csettenéssel végződött. Elszakadt a hur s azt hittem, szívem is megszakad. Ismét felhangzott a gyötrő szózat: tovább, tovább.

Elmerültem a fin de siècle élvezeteinek arjába, mámorban, kéjben uszva is célokat kerestem. De összetört lélekkel, megrongált testtel, kábult agygyal eszméltem fel s nem maradt más, mint a benső üresség gyötrő érzete. Szemeim tűzben forogtak, mellem zihált, erőmet nőni éreztem, azt hittem, meg kell küzdenem az egész világgal, kirántottam magamat az ápoló karok közül, neki rontottam a világnak, hogy ledöntsem, tán akkor fel tudom lebbenteni Isis fátyolát. — Összeszedtem erőmet, hogy törjek, zúzzak, romboljak s eszméletlenül rogytam össze.

Kimondhatatlan kétségbeesés fogott el. Semmi és újra semmi. Még mindig tovább? Nem int még a vég? S a kimondhatatlan epedés tompa fájdalommal változott. Megölte lelkemet. Kifűzött minden vágyat. Minden érzést. Mintha élő-halott volnék. Jártam, kerestem

525 millió fölösleg valóságos szükségleteinknek megfelelő emelkedését idézte elő. Mert hisz tudjuk, hogy kvótánk emelkedését is az utolsó tíz év tényleges adózási eredménye alapján állapították meg. Ha tehát tíz év alatt az adózóktól nem préselték volna ki 525 millió olyan adót, a melyre az államnak a budget szerint szüksége nem volt, a kvótasszámítás alapjául vett adózási eredmény is ennyivel kisebb s így a kvótakulcs is megfelelően alacsonyabb lett volna.

Persze kormányaink kedveskedni akartak Bécsnek, a melyről tudták, hogy kvótánk emelését minden áron, akár indokolt, akár nem, megköveteli. Minden tényleges szükség nélkül préselték ki tehát az amugy is válsággal küzdő adózóktól a fél milliárdot meghaladó fölöslegeket s ezzel egy csapásra két legyet ütöttek, mellesleg persze agyonütöttek a nemzet gazdasági erejét is, de ez azoknál az uraknál nem számít.

Először is teremtettek a fölöslegek kipréselésével olyan alapot, a melylyel a kvótaemelését megokolni lehetett, hogy ezzel elvegyék annak ajándék jellegét. Aztán mikor tényleg bekövetkezett a nagyobb szükséglet a fölemelt kvóta s a közös költségvetés növekedése révén, ezt minden skrupulus nélkül beleállíthatták a mi költségvetésünkbe, hisz futja a jövedelmekből, csak megfelelően emelni kell a bevételi előirányzatot. Ezzel aztán megnyugtathatni volték a nemzetet.

Valóságos bűvészi mutatványszámába megy az, ahogyan Lukács pénzügyminiszter a kvótaemelés és tisztí fizetésemelés révén előállított nyolc millió korona új szükségletet beállította a költségvetésbe a pénzügyi egyensúly megzavarása nélkül. Egyszerűen fölemelte az adókból, illetékekből és díjakból előirányzott tételeket ugyanannyival, hisz a tapasztalás bizonyítja, hogy ezek ennél is többet jövedelmeznek.

Hát mikor volt realis Lukács úr költségvetése: akkor-e mikor nyolc millióval kevesebb jövedelmet irányzott elő, vagy

akkor, mikor ugyanezt a jövedelmet ugyanannyival fölemelte minden újabb adóforrás nyitása nélkül?

Csak az az egy marad furcsa a dologban, hogy a mikor az állam polgári tisztviselőinek a helyzetét kellene javítani, akkor mindig a rossz pénzügyi viszonyokkal állnak elő, de ha a közönséges moloeh fokozott étvágyát kell csillapítani, akkor rögtön meglátják az adófölöslegeket s abból vetik oda neki a koncot.

Mért nem emelték a polgári tisztviselők fizetésjavítására a bevételi előirányzatot, hisz a tényleges eredményből futná? Hja paraszt, az más. Tartogatnak ők még rezervában fölöslegeket annak a szörnyetegnek a táplálására; csak nem pazarolhatják el hát a civilbagázs szép szeméért!

Hirek.

Pécs, 1900. január 24.

A garabonciás diák.

Ujmajor-pusztán tegnap délelőtt egy zömök természetű ember beállított Gazdag Ambrusnéhoz, illedelmes köszönettel kérve az asszonyt, engedje meg, hogy kissé megmelegíttesse megdermedt tagjait, majd a kályha mellé huzódva kérte a házi asszonyt, hogy adjon neki egy tojást. De tojás az asszony tudtával nem volt a háznál, azért egy krajcárt akart neki adni. Erre ő azt felelte, hogy neki pénzt nem szabad elfogadni, mert ő garabonciás diák, hanem neki csak tojás kell.

— Tojást pedig nem adhatok, mert nincs. — Felelt az asszony.

Erre garabonciásunk ráparancsolt az asszonyra, hogy csak nézze meg az almáriom alját, ott a rongyok közt találni fog tojást. A parancsra — két kis gyermekével egyedül volt az anya — nagyon megijedt s minden ellentmondás nélkül megkereste a jelzett helyet, hol a tojást csakugyan megtalálta. Ezt átadta a garabonciás diáknak, ki még ekkor sem távozott, hanem a szegényekről kezdett beszélni:

— En már sok szegényen segitettem, de magukon is segíthetek, mert nem is tudják, mi rejlik e szegényes épületben és ha maguk

Hallgattam, E kedves szavak hallatára ismeretlen érzés fogott el és sirtam, zokogtam, mint egy gyermek. Mily jól estek e könyek. Régóta nélkülöztem édes hatásukat, mintha hirtelen megkönyült volna e szív.

— Miért sir? — folytatá a leányka. — Ne sirjon, lássa én olyan gyengeszívű vagyok, nekem is sirnom kell. Inkább mondja el baját, talán meg tudom vigasztalni?

Elmondtam neki bajomat. Nem értette meg, de azt tudta, hogy szenvedtem sokat, nagyon sokat s hogy fájdalmam mély, kínzó gyötrelmem. Szóltam neki a megmérhetetlen küzdelmekről, elmeséltem a csalódott szív kinjait, a lélek betegségét. Talán tudna enyhét adni? Sirt, szánakozó könyeket. S mig beszéltem, arany haja megérintette arcomat. S engem, a régóta érzéketlen embert láz fogott el, nem bírtam magammal, átöleltem — és egy hosszú édes csókba fojtottam szavát.

S e csók alatt mintha minden kiderült volna, mintha meggyógyult volna lelkem s egy végtelen gondolat fészkelte volna magát az agyamba. Megvan. A mit a tudomány holt betűi, a művészet csábos álmái, az élvezetek mámorított gyönyöreire nem nyujthattak. Megvan. S egy belső szózatot hallottam: Ne kútsass tovább, elérted a célt.

A madarak a fákon is azt énekelték. Boldog, ki szeretni tud.

ahhoz hozzá férhetnek, úgy gazdagok lesznek. Az asszony persze kíváncsian kérdezte, hát hogyan?

— Ugy édesem! Hogy ebben a házban sok aranypénz van, a mit maguk nem is tudnak.

— Hát hol? — kérde az asszony.

— Jöjjön csak! — és kivezette az istállóba.

Az istállóba érve így szólt a garabonciás diák:

— Maguknak ebben több marhájuk elhullott s azért szegényedtek el, de ezen lehet segíteni!

— Jó is volna — felelt az asszony.

Most emberünk egy tompa ásóval turkálni kezdett s az asszony előadása szerint csak úgy özönlött elő az ezüst forint nagyságu aranypénz, melyből a garabonciás fel is markolt két izben és markában megcsörgette a pénzeket.

— Tudom, szeretné e pénzt? meg is kaphatja, ha van egy nagy lepedője, azután szentelt gyertya, de ehhez még szentelt barka is szükséges.

— Barka nincs! — mondta az asszony.

— Nem tesz semmit; akkor kellene 60 szál gyertya, hogy én az istálló négy sarkába 15—15 szál égő gyertyát állíthassak s mire ez elég, a pénz az én imádságomra elő fog jönni.

Asszonyunk ezt sem tudta meghozatni, mert nem volt a háznál semmi pénz.

— Jól van! — mondta a garabonciás ha ez sincs, akkor van még egy módom s úgy hiszem, ez a leggyorsabb. Csakhogy ehhez annyi forint kellene, mint a hány nap, vagy hét, avagy hónap van egy esztendőben, vagy a hány nap van egy hónapban, avagy három hétben. Ez az utolsó a legjobb volna, mert $3 \times 7 = 21$ frt. Tehát, ha tudja, szerezz meg a pénzt. Ha pénz lesz, elmondom az egészet.

Ezután eltávozott.

Aznap délután 3 órakor ismét beállított garabonciásunk a megrémült asszonyhoz és megkérdezte, hogy szerzett-e pénzt?

Igen. — Felelt az asszony.

— Hogy a pénzt elővehessük, egy fazékba három kenyérmorzsát kell tenni és hozzá három csep szentelt vizet hinteni, no meg a 21 forintot és mikor ezt belehelyeztük a fazékba, meg kell esküdni, hogy a fazekat holnap reggelig nem bántja és arról senkinek nem szól; mert ha szól, akkor esztét fogja vesztetni.

Erre az asszony észre jött és odamondta a garabonciásnak, hogy a pénzt semmiféle potentálnak oda nem adja, annál kevésbé ily szemfényvesztőnek. Garabonciás diákunk sem vette tréfának a dolgot, hanem eltávozott azon meghagyással, hogy utána ne nézzen.

Az asszony maga nem is nézett utána, de kis leánya megleste a garabonciást, ki a korcsmába ment s onnan ki a pusztából.

Ebből kiválik, hogy valami csaló próbált szerencsét a parasztasszonynál, de ez nem ült fel neki.

Naptrend 1900. január 25-én.

Naptár: esütörtök, jan. 25. — Rom. kath.: Pál fordulása. — Prot.: Pál fordulása. — Görög-kel.: (jan. 13.) Hermil. — Zsidó: Schebat 25. — Nap kel 7 óra 36 perckor; nyugszik 4 óra 49 perckor. — Hold kel éjjel 2 óra 30 perckor éjjel; nyugszik 11 óra 39 perckor délelőtt.

Időjárás: A központi meteorológiai intézet jelentése szerint: hőemelkedés várható jelentékeny csapadék nélkül.

Színház: »Goldstein Számi«, életkép

— (Dulánszky püspök emléke.)

Ma reggel 9 órakor *Dulánszky* Nándor közszeretében állott megyéspüspök halála negyedik évfordulója alkalmából, gyászmisét tartottak a székesegyházban A gyászmisét *Hetyey* Sámuel megyéspüspök tartotta, *Hanny* Gábor pápai praelatus, *Szeifritz* István és *Szeredy*

enyhülést a víz enyhe hullámaiban, a ligetek fűszeres illatában — s nem leltem meg sehol. Roncsolt testemben csak növekedtek a beteg lélek kinjai, agyamban egymást üzték az örült, kínzó gondolatok s nem engedtek pihenni. Tovább, tovább.

Sétáltam egyszer enyhe, derült tavaszi napon. Zöldelő fák között, nyiló virágok illatában.

Fejem felett hangzott a madarak vidám csicsérgése, de engem az sem tudott felüdíteni . . .

Fáradtan dőltem le egy fatörzsre, tompan néztem az azurkék eget.

Egy üde, rózsás ifju leányka jött felém. Rám nézett éjsötét szemével, szánakozva vizsgálta fájdalomdült vonásaimat.

— Szép természet gyermeke, ne sajnálj engemet, nem tudod te megérteni azt, miért fáj a szívem?

Küzdött benne a szánakozás és a félelem, de végre az előbbi győzött s szólt:

— Miért olyan szomorú?

Csodálkozva hallgattam e bizalmas szavakat.

— Talán beteg?

— Beteg vagyok, nagyon beteg, nem gyógyít meg engemet senkisé.

— Mondja el, mi baja van, talán meg tudom vigasztalni?

József kanonokok segédlete mellett. A requiem a Dulánszky család Pécsen tartózkodó tagjain kívül, a helybeli papság legnagyobb része is mejelent.

— **(Ügyforgalmi kimutatás.)** A pécsi m. kir. posta- és távirat-igazgatóság 1899. évi ügyforgalma a következő: Iktatva lett: Az igazgatóságnál 32931 drb. A számvételezésnél 2274 drb. Összesen: 35.205 drb. Elintéztetett 1900. évi január hó 7-ig 35.205 drb. E szerint hátralék az 1900. évre nem maradt. Feladatott: a) Az igazgatóság részéről: egyszerű levél 15330 drb, nyomtatvány 1980 drb, ajánlottlevél 7980 drb, távirat 1860 drb, kocsipostai csomag 2020 drb, helybeli kézbesítés 2880 drb. b) a számvételezés részéről: egyszerű levél 5099 drb, ajánlott levél 2924 drb, kocsipostai csomag 142 drb. Összes feladás: 50215 drb. Az 1899. évi összforgalom tehát: 35.420 drb. Az 1898. évben pedig 83531 drb. volt. Az 1899. évben a forgalom tehát az előző évihez képest 1889 darabbal emelkedett. A múlt esztendői pénzforgalom 175,872.416 frt 21 kr. Az 1898. évben pedig 171,898.977 frt 10 kr. volt. Az 1899. évi pénzforgalom tehát az előző évihez képest 3,672.439 frt 11 krral emelkedett.

— **(A mohácsi kath. legényegylet)** f. hó 21-én d. u. 4 órakor tartotta rendes közgyűlését Szommer Gyula egyleti elnök vezetése mellett, a melyen a tagok szép számmal vettek részt. Az ülést Szommer Gyula elnök nagyszabású beszéddel kezdte meg, a melyben fejtegette a gyakorlati kereszténységnek a legényegyletekre vonatkozó fontosságát és megemlékezett az elmúlt évben előfordult nevezetesebb mozzanatokról. Az alapszabályokon egyes módosítások tételtek. Az egylet választmánya és tiszti kara csak annyiban változott, hogy Kovácsics József helyett titkárnak megválasztott Zsifkó Mihály, mohácsi káplán. A pénztárnok jelentése igen kedvező volt, a mennyiben a múlt évben tartott mulatságok és színelőadások jövedelme kitett több mint 300 frt. bruttó jövedelmet, a melynek fele az egylet javára tőkésített. Jul. 1-én a legényegylet egy tágas épületben fogja elfoglalni lakását.

— **(Halálosok.)** Roth Ármán, volt kereskedő és helypénzbérlő, életének 50-ik évében tegnap meghalt. Temetése ma délután félhárom órakor volt a Hal-tér 5-ik számú házból az izraelita temetőbe. Elhunytát özvegye, két leánya, négy fia és nagyszámu rokonság gyászolja. — Özv. Bellovics Jánosné szül. Ambrus Johanna f. évi január hó 23-án, éjjel féltizenkét órakor 83 éves korában elhunyt. Temetése f. hó 25-én délután 3 órakor lesz a Kert-utca 8. számú gyászszobából a budai külvárosi temetőbe. A gyászmisét az elhunyt lelki üdvéért f. hó 26-án reggel fél 10 órakor tartják a székesegyházban.

— **(Timót napja.)** Ma volt Timót napja, s így Ágh Timót dr. főgimnáziumi tanár, ciszterci rendi áldozár nevenapja. A közszeretében álló tanárt már kora reggel a főgimnáziumi tanári kar számos tagja üdvözölte. A nap folyamán Pécs város több előkelősége és Ágh Timót dr. növendékeinek szülői közül igen sokan keresték fel az ünneplőt, hogy névnapja alkalmából szerencsekívánataikat tolmácsolhassák.

— **(Község a művelődés útján.)** A művelődés terén Magyar-Peterd követésre méltó jó példával jár elő megyénk községei között. Ezen kis, de lelkes község egyenes gondolkodásu előjárói, az ősszel dr. Egry Béla elnöke alatt olvasókört alakítottak a legszebb eredménnyel, mert a körnek már eddig is mintegy 50 tagja van. A kör a napokban, Fabián-Sebestyén napján tartotta első ünnepélyét, tanulságos előadás, felolvasás és táncal egybekötve. Az ünnepély ugy erkölcsileg, mint anyagilag a várakozáson felül sikerült, s az új egyesület alapját 48 frttal gyarapította. Az ünnepélyen a környék összes intelligenciája részt vett s Pécsről is többen jelentek meg. Felülfizettek: Dr. Egry Béla 6 kor., Deutsch M. 4 k. 40 fill., Deutsch Jenő 2 k. 40 fill., Mészáros József 4 k., Biró Ferenc 2 kor. 20 fill., Mészáros Béla 2 k. 80 f., Leiterman József 1 k. 80 f., Paupert Gyula 1 k. 40 f., Pataky Lajos 1 k., Mészáros István 2 k., Bauer Gyula 2 k., Balogh Lajos 2 k., N. N. 1 k., Rigó Béni 60 f., Mikes József 6 k., Mikes Jenő 3 k., Alexa János 2 k., Ciráki József 1 k., Klobucsarics Sándor 2 k., Balázs Sándor 1 k. Fogadják a jótékony adakozók a rendezőség ez uton is nyilvánított hálás köszönetét.

— **(Esküdtbírói elnökök.)** A kaposvári kir. törvényszék elnöke az 1897. évi XXXIII. törvény cikk 2. §-a alapján közzéteszi, hogy a kaposvári királyi törvényszéknél szervezett esküdtbírói elnökül az 1900. év tartamára Kisfaludy Ákos kir. törvényszéki bír., helyettesül pedig dr. Horkay Sándor kir. törvényszéki bír. jelöltetett ki.

— **(Adóhivatali kinevezések.)** A kaposvári m. kir. pénzügyigazgatóság Sőtényi Lajos veszprémi kir. adóhivatali díjtalan gyakornokot a marcali kir. adóhivatalhoz, Tóth Lajos kaposvári lakost a karádi kir. adóhivatalhoz díjas gyakornokká nevezte ki.

— **(A hírlapok gyorsabb kézbesítése.)** Megirtuk már, hogy a kereskedelmi miniszter tervbe vette, hogy a nagyobb vidéki városokban a hírlapok posta útján gyorsabb kézbesítése végett az egyes postahivataloknál külön újsághordókat alkalmaznak. Ilyen külön újsághordók lesznek alkalmazva a pécsi postahivatalnál is, a hol ma osztották be az e célra felfogadott újsághordókat, hogy elsejéig kellő gyakorlatra tegyenek szert az eddig az újsághéztelést is teljesítő levélhordók mellett. A gyakorlat jövő hó elsejéig tart s elseje után már a külön újsághordók útján megkapja a közönség mindjárt a vonatok érkezése után az újságokat s nem kell várni, míg a levélhordók eljutnak szokásos körutjukon az egyes házakhoz.

— **(Nagy idők tanuja.)** Szegárdon e hó 21-én meghalt Grossbauer Péter 87 éves előkelő iparos, a ki 1848—49-ben mint honvéd harcolt a magyar szabadságért. Öreg bajtársain kívül a város lakosai közül igen sokan kísérték ki koporsóját.

— **(Bulletin a vizről.)** A Tettye vizállása ma a következő: január 24-én reggel 6 órakor a viz tettyei vitzartóban 1000 m³, az ellentartóban 885 m³ volt; a hozzáfolyás huszonnégyóra alatt 1066 köbméternek találtatott.

— **(A siklósi Iparos Olvasókör.)** évi rendes közgyűlése a kör saját díszes helyiségében a legszebb rendben folyt le s az ig. val. múlt évi működése bámulatra méltó

eredményről tanuskodott. A közgyűlés lelkes hangulatát nagyban emelte Krasznay Mihály, mint ip. olv. köri díszelnöknek meleghangu levele. Finta Ignác jegyző előterjesztette, hogy míg a díszes helyiség felépült 18 igazgató választmányi, 3 közgyűlés, 4 építőbizottsági gyűlés 60 tárggyal tartatott, A pénztár példás rendben találtatott. A vagyon 6961 frt 95 kr. teher 5389 frt 95 kr, tiszta vagyon 1571 frt 50 kr. vagyon szaporulat és érték-növekedés ingatlanban 771 frt. Az 1900. évi költségvetés 2395 kor. 56 fill. bevétel, 1331 kor. 92 fill. kiadás. Remélhető maradvány 1013 kor. 64 fill. E maradvány s a kiadásba felvett kamat 754 kor. 60 fill. összesen 1768 kor. 24 fill. a tartozás törlesztésére annál inkább elegendő, mert a tagok száma rohamosan szaporodik. Egy hó alatt 94-ről 164-re emelkedett, a mi szép eredmény. A régi tisztikar természetesen most is újra megválasztatott.

— **(Hivatalszolga keresetlik.)** A pécsi kir. törvényszék területén levő mohácsi kir. járásbírósnál egy hivatalszolgai állás van üresedésben, Pályázati kérvények február hó 20-ig adandók be a pécsi kir. törvényszék elnökéhez.

— **(Már megint holdvilág van!)** Igen, holdvilágnak kellene lennie a kalendárium szerint, miután azonban már napok óta nehéz álmok felhők borítják az eget, melyekből minduntalan megered az eső, hát nem látni abból a kalendárium szerint szabályszerűen felkelő és lenyugvó holdvilágból semmit. De ez ami derék városunknak bliktri! Neki meg van a maga szabályrendelete, mely szerint a »holdvilágos« (?) napokon nem kell éjjel a legszesz lámpákat égve hagyni, s ő a szokásos vaskalaposág és nehéztűjűséggel ragaszkodik ehhez a nyomtatott abszurdumhoz. Már számtalanszor szó esett erről a dologról a helyi lapok hasábjain, töméntelen panasz érkezett magánosoktól, de a bölcs tanács mit sem törődik vele, zsuverén megvetéssel tekint végig a saját testi épségük és biztonságuk megóvása céljából világosság után sóvárgó adófizető polgárok könyörgő tömegén, a felszólalásokra legfeljebb szánakozóan mosolyog, mely mosoly azt látszik kifejezni:

— Szegény pécsi polgár! Ki ad a te szavadra. Fizess adót ez a fő, a többi a mi dolgunk. Szabályrendelet, az szabályrendelet! Be kell tartani!

Nos hát eltekintve minden csipkelődő figyelmeztetésektől, cinikus hangú felszólalásoktól, végre is komolyan kell foglalkozni ezzel az ázsiai állapottal.

Vajjon az ősi Velence brávó és fakín korszakát akarja meghonosítani nálunk a város, hogy az emberek az utcán, a korom sötétségben zavartalanul verjék egymást félholtra, vagy tán közbiztonsági állapotaink olyan pompásak, hogy nálunk éjjeli világításra nincs szükség? A közbiztonság pompás voltába vetett hit, indokolatlanul nagyképekűség, annak a »csodabogár«-ral határos, fonák közvilágítási szabályrendeletnek csökönyös betartása pedig bűnös könnyelműség. Egyszer végnek kell lenni ennek a közvilágítási mizériának, mely neveltségessé teszi a toronyalattiakat az idegenek előtt. S alkalmat szolgáltat sikerült viccek gyártására. Ime: Tegnap az éjjeli órákban egy fővárosi vendég igyekezett a Hajó szállóban levő lakására, s miután a bucsuzásnál

társai kezét nem találta, a korom sötétségben végre is megszólalt:

— Mindig ilyen sötét van nálatok, gyerekek?

— Igen — mondta a társaság egyik jókedvű tagja. Nálunk mindig ilyen színű a város, mert Pécsen — fekete görög tüzzel világítanak. Ezt az élcet a vaskalapos kupak-tanács dicsőítésére jegyeztük fel. Teljék benne gyönyörűsége!

— **(A Vincenapi multság követkesménye.)** Horváth Imre, szőlőbirtokos, kiment tegnapelőtt a Posta-völgybe s ott egy kis Vincenapi multságot rögtönzött. Persze, tűz is volt a présház tűzhelyén ez alkalomból, melyet elfelejtettek eloltani s ettől éjjel egy gerenda tüzet fogott s a présház kigyulladt. Szerencsére a hegypásztor és a szomszédok észrevették a tüzet s elnyomták azt, s így kár szerencsére még sem történt.

— **(Az iskolai játszótér ügye.)** Ma délelőtt 11 órakor a középiskolai ifjuság számára a kultuszminiszter rendelete értelmében alkotandó iskolai játszótér kijelölése ügyében értekezlet volt a polgármester elnöklése alatt. Ez az értekezlet ez ügyben már második volt s ez is — mint az első — kimondta, hogy a tornacsarnok megettéi térség alkalmasabb helyet nem tud. Volna ugyan a mindenszentek temploma megettéi egy jóval nagyobb, 1 hold 1100 □ öl terület, de ennek megfelelő átalakítása igen költséges s csakis államköltségen lenne eszközölhető. Erről értesíteni fogják a kultuszminisztert s előterjesztést tesznek a legközelebbi városi közgyűlésnek is.

— **(Leégett présház.)** Értényben a napokban leégett Szalai István, ottani lakos présháza. A tüzet senki sem vette észre s a présház teljesen elpusztult. A vizsgálat során azután kiderült, hogy a tüzet a káros feleségének, Horváth Annának, a gondatlansága okozta, a ki — mint maga is beismerte — tüzet rakott az eset előtti napon a présházban s mikor elment a szőlőből haza, a paraszat nem locsolta el. Ebből támadt azután a tűz, mely vagy 300 korona kárt okozott.

— **(Elfogott honvédszökevény.)** Az ősszel rukkolt be a pécsi 19-ik gyalogezredhez Petrovics József, tolnamegyei, szilágyi illetőségű legény. Ugy látszik azonban, hogy nem igen tudott megbarátkozni a katonaléttel, mivel mindig haza vágyott. A múlt hét elején azután meg is cselekedte, hogy megszökött ezredétől és meg sem állt, míg haza nem ért. De nem sokáig örülhetett az aranyzabadságnak, mivel felismerték és bár az uniformist elhagyta valamire, mégis rábizonyították, hogy szökött katona. Jöttek azután érte a rend emberei és elfogták; behozták Pécsre, s átadták a honvédezedparancsnokságnak. S ma már az elfogott honvédszökevény a börtönben siratja rövid ideig tartott aranyzabadságát.

— **(Különös dolgok.)** Egy angol lap sorolja föl a következőket:

— Ha azt a sok tojást, amelyet a szatócok friss gyanánt eladnak, fölhalmozunk, olyan erős keletkeznek, amelylyel 25.000 főnyi sereget vissza lehetne tartani.

— A nyakorján nyelve közel másfél láb hosszú, de még senki sem merte megmérni a fecsegő nő nyelvét.

— Egy holdnyi legelőn van 26.000 hernyó; egy hüvelknyi Gorgonzola tultesz rajta.

— A gőzmozdony 45 gallon vizet fogyaszt minden megtett mérföld alatt; némely ember ugyanannyit fogyasztana egy kis alkohollal, úgy, hogy egy lépést sem tesz.

— Ezer házaspár közül egy éri meg az aranylakodalmat; millió közül egy kívánja megérni.

— Három másodperc szükséges, hogy egy üzenet elérjen az Atlanti ocean egyik végétől a másikig; legalább tíz percbe tart az üzenet küldése 500 lépésnyire, ha telefonon küldöd.

— A leghazugabb kifejezés: Örülök, hogy láthatom.

— **(Boszuálló asszony.)** A Beremend községhez tartozó Ujmajor-pusztán régi ellenségeskedésben éitek egymással Papp Katalin és Weipert Mari ottani lakosnők. Különösen Papp Katalin volt az, aki boszút esküdött Weipert Mari ellen, holmi szívbeli ügyekből kifolyólag. Boszuját tegnapelőtt végre is hajtottta. Ugyanis megleste Weipert Marit kinn a pusztán s ott rátámadván, véresre verte. A megvert asszony feljelentette boszuálló ellenfelét a bíróságnál.

— **(A pénzügyi reform.)** A vidéki pénzügyi reformjára vonatkozó mozgalmak elcsendesültek, anélkül, hogy legalább egyelőre, számottevőbb eredményük mutatkoznék. De az az egy eredmény mégis megvan, hogy egyes vidéki intézetek a maguk hatáskörében érvényesítik a reformot. Ebben a tekintetben figyelemreméltó s követendő példaképpen állítható fel az, amit a *Mohácsi Takarékpénztár* közgyűlése elé terjesztendő igazgatósági jelentésben olvasunk, ekként: »Az intézetünk üzletének kezelése körül tett eddigi tapasztalatok ugyan nem tették volna szükségessé, mindazonáltal az ország több intézeténél elkövetett szabálytalanságok, sőt törvényszerűségek és az azok alkalmából a szakörökben úgy, mint a hírlapokban folytatott vitatkozások bennünket arra az elhatározásra birtak, hogy a jövőre való tekintetből az igazgatóságnak meg 1879. évben készült, azóta részben módosított ügykezelési rendszabályát újra átdolgozassuk, addig is pedig, amíg az új ügyrend készen lesz, szigorítottuk a napi bíráló-bizottság eljárását és az éven át többször tartottunk fölülvizsgálatot. Az új ügyrendet a kiküldött bizottság már nagyrészen elkészítette.« — Nagyon okos, helyes az ilyen dolog s bizonyára alkalmas arra, hogy az illető intézet iránt való bizalmat fokozza, növelje.

— **(A megtért gonosztevő.)** Londonban teljes katonai diszszel, mint ahogy az üdv hadseregének ritusa megkívánja, temették el néhány nap előtt Archie hirhedt betörőt. Archie — kit pályatársai »Stais« név alatt ismertek, — 40 évet töltött fogházban. Öreg napjaira magánéletbe vonult, az üdv seregébe lépett s ennek egyik legbuzgóbb és legsikeresebb missionáriusa lett s különösen előbbi barátjaira gyakorolt üdvös befolyást. A temetés számos megtért betörő s az üdv hadserege más tagjainak részvételével ment végbe. Az üdv hadserege néhány hét előtt hét missionáriusnak arcképét adta ki, kik összesen 210 évet ültek fogházban. Ez a hét »hono-

rator« is jelen volt. Az istentiszteletet a nagy kongresszusi csarnokban tartották. Jack Smith, Archienak hasonló hírnevű kollegája mondott gyászbeszédet. Cadman biztos a boldogultnak az ügy iránti érdemeiről, Robinzon kapitány pedig utolsó óráiról emlékezett meg. A zenekar gyászindulót játszott, gyászdalt énekeltek s Archie elindult utolsó útjára. A koporsót az üdv hadseregének színeivel díszített, nyílt kocsi emelték, mely elé négy fehér ló volt fogva. Archie holttestét Abney-parkban helyezték örök nyugalomra.

— **(A gyufa.)** Miller János, tizenégy éves cselédgyerek, Hidasdon szolgált Scheibner Konrádnál, a kinek most gondatlansága folytán nagy kárt okozott. A gyerek ugyanis az istállóban véletlenül gyufát ojtott el, mely a széna között meggyuladt s ebből tűz keletkezett. A tűzben bentégett egy tinó és lószerszámok s az egész istálló leégett. A gondatlan gyereket feljelentették a bíróságnak.

— **(A betörő nyomában.)** Megirtuk, hogy Hauser András, hosszuhetényi korcsmárhoz egyik éjjel betörték s elvittek onnan 30 korona készpénzt. Azt is megirtuk, hogy egy Berec József nevű csavargó hogyan fiakkerozott ingyen Pécsről Heténybe s onnan vissza. Berec épen akkor éjjel járt kint Hetényben, mikor a betörés történt s most ő került a betörés elkövetésének gyanújába. A betörést tagadja ugyan, azonban súlyos gyanúok vannak ellene s azért folytatják a további vizsgálatot.

— **(Ismét egy szökevény hadapród.)** Ily cím alatt tegnap esti lapunkban megirtuk, hogy egy növendék megszökött a honvédhadapródiskolából. A »Pécsi Napló« ma reggeli számában szintén megírta az esetet és hosszasan kereste a szökés okait, azt mondván, hogy az iskolában titkolják a szökéseket s ez sötét háttérrel vet az intézet beléltére. Hát ez a szökés igaz, hogy a második volt, de úgy az elsőt, mint a jelenlegit velünk együtt megirták a helyi lapok, tehát épen nem lehet titoktartásról szó. De erre nincs is szüksége az intézetnek, mert — különösen a jelen esetről — a szülők teljes elismeréssel vannak az intézet vezetősége iránt s a gyerekes honvágyból elment növendéket vissza is hozták az intézetbe. A jelen esetben a legilletékesebb forrásból, a szülők részéről fel vagyunk hatalmazva annak közlésére, hogy ők az intézet példás vezetését, rendjét és tanulmányos részét teljesen helyeslik és az olyan meghurcolás ellen, mint a »Pécsi Napló« tette, teljes elégtételt kívánnak neki adni. Ha némely szülő szerencsétlen gyermekével, az nem tartozik a nagyközönségre; ne lássa tehát egyéni, gyermek-kedélyben rejülő okokban a »Pécsi Napló« azt a sötét háttérrel, melyről azt mondja, hogy a titkolózás miatt a nagyközönség az intézet vezetésében keresi azt. Pedig nem is a nagyközönség hanem a »Pécsi Napló« kereste a — sötét háttérrel. De bizony nem tudta feltalálni. Hja, nem mind szenzáció, a mit a »Pécsi Napló« annak hisz!

— **(Egy kis tévedés.)** Páris 18-ik kerületének polgármesteri hivatalánál megjelent egy fiatal ember és kérte, hogy vegyék be őt a hadkötelesek sorába. Mikor előkérték papirjait, kitünt, hogy az ifjut a machementi anyakönyvben Marie-Adelaide-Juliette néven leányként jegyezték be. Az újonc elmondta, hogy születésekor az atyja tévedt az ő nemére nézve. Eleinte kis leányokkal nevelték leány gyanánt, csak később tünt ki, hogy hiszenfiu, Azóta férfi ruhát visel. Az ügy most az illető hatóság elé kerül, amely hivatalosan meg fogja állapítani, hogy Mária-Adelaide-Juliette milyen nemű.

— (**Fischer úr nyilatkozik.**) Lapunk f. hó 22-iki esti számában »Arcátlan levelezőlapok« címmel, egy a szerkesztőséghez érkezett panaszos levél alapján hirt adtunk olvasóinknak, hogy szemérmert sértő képes levelező lapok kerültek közforgalomba, melyeknek »kiadója« Fischer Ferenc pécsi könyvkereskedő. Ez a hír fájt Fischer úrnak s azért jónak látta a »P. N.« nyilteében nyilatkozni. Nem törődünk a nyilatkozattal egyébként, csak annyira amennyire az a lapunkban közlöttekkel foglalkozik, mert nem engedhetjük meg, hogy az igazság nyilvánvaló arculcsapásával igyekezzék valaki »rektifikálni« a lapunkban közlöttekkel. Elsősorban is, lapunk f. hó 23-iki számában »Arcátlan képes levelezőlapok« cím alatt közölt újdonságunkban foglaltakat teljeségében — *fenntartjuk*. A levelezőlapok négy szemérmertlen felvétele árusításának betiltásáról, a legautentikusabb forrásból, a betiltást teljesített rendőrségtől szereztünk információt. Ami Fischer úr a fölötti vitatkozását illeti, hogy vajjon szemérmert sértők-e a kérdéses levelezőlapok vagy sem, természetesenek találjuk, mert saját érdekében a lapok árusítója most bizonyára annyira »századvégi ember«, hogy alig fog valami akadni, mit ő most az erkölcs fogalmával ellentétesnek tart. Hogy a levelezőlapok »nem ábrázolnak mást mint nyilvános színpadokon fellépett színésznőket jelmezeikben«, ez merő ellentétben áll a valósággal, mert színésznők oly jelmezben nem mutatgatják magukat a színpadon. Megengedjük, hogy a képes levelezőlapokon lerajzolt nőszemélyek nyilvánosan lépnek fel, de nem a színpadon s így az igazság csattanó arculvágása mellett Fischer még abba a hibába is esik, hogy minden valóságot nélkülöző nyilatkozatával, akár hazai, akár külföldi művésznők tiszteséges hírét diszkreditálja. Ami azt illeti, hogy a panaszos levél írója kenyéririgységből

tett e panaszt, azt nem tudjuk. Annyi azonban bizonyos, hogy tényeket ír le és így nem zárkozhatunk el, védelmére kelni, a képes levelezőlapokkal alaposan megtámadott erkölcs és tisztességnek. Meggyőződünk a képes levelezőlapok trágárságáról a beküldött példányból meggyőződünk arról, ama felvételekből is, melynek négy felvételét, maga Fischer úr hozta redakciónkba és ismételtén konstatáljuk, hogy már a kereskedői tisztesség sem engedi meg az ily arcátlan trágárságok árusítását, nem-hogy az illető még feltűnően, mint »kiadó« is nevért ranyomtassa az ilyen félvilági hölgyek képeire a nevét. *Tehát hiábavaló volt a — szerecseny-mosdatás!*

— (**Ezer forint jutalom.**) Bécsben múlt évi szeptember 6-án eltűnt egy 23 éves csinos leány. Néhány nap múlva ruháit megtalálták a Duna partján, a miért is azt hitték, hogy öngyilkossá lett. Azonban kiderült, hogy a leányt többen, a ki nem tudtak eltűnéséről, a ruhák megtalálása után is látták, így tehát valószínű, hogy a leányt elcsábították. Az eltűnt leány, a kit otthon Lady-nak szólítottak, karesu, középtermetű, arca ovális, csinos, haja igen hosszú, gesztenyebarna, szeme nagy sötétkék, bal füle alatt egy kis forradás van. A ki az eltűnt leány nyomára akad s azt Freund Zsigmond (Bécs, III., Hintere Zsollamts-strasse 3.) tudomására hozza, ezer forint jutalomban részesül, esetleg holttestének megtalálója száz forintot kap.

— (**Estély Pakson.**) Vasárnap e hó 21-én tartotta meg a »Paksi Kath. ifjusági egyesület« igen sikerült estélyét. Elmondhatjuk, hogy jobban, hasznosabban szórakoztatni az

ifjuságot aligha volna lehetséges, mint az ez alkalommal történt. Volt ének, szavalat, színjáték, mely mindmegannyi kitűnő betanulásról tanuskodott. Öröm volt nézni a csupán polgár ifjakkól álló csapatot, mint egymással versenyezve, iparkodtak minél kellemesebb estét szerezni a közönségnek. Müller Lajos paksi káplán ez alkalomra »Nincs a pörben köszönet« cím alatt németből szabadon átdolgozott és az ifjusági egyesület céljainak megfelelően átalakított egy népszínművet, melyet a fentjelzett napon az ifjusági egyesület tagjaival elő is adatott. Müller Lajos derék munkát végzett, hogy ezt a színművet átültette édes hazai nyelvünkre is, mivel ez tanulságos voltánál fogva igen alkalmas arra, hogy megismertesse a néppel a céltalan pörösködés haszontalan voltát. A fordítás igen jól sikerült és ha nyomtatásban is meg fog jelenni — mi úgy tudjuk, legközelebb meg fog történni — melegen ajánlhatjuk az ifjusági egyesületnek. Az előadás után tánc volt, melyen a földmives ifjak olyan szolid magaviseletet tanusítottak, hogy azt hitte az ember, nem is egyszerű ifjak között van. *A tiszta jövedelem 120 kor.*

— (**Országos vásár Szigetvárott.**) Levelezőnk írja, hogy Szigetvárott a f. hó 22. és 23-án tartott vásár jóval mögötte maradt az előző évek januári vásárainál. Az első napon tartott állatvásár ugyan elég kedvezőnek volt mondható, már az óriási számú lovakat tekintve, melyeknek az összesereglett sok lokereskedő körében nagy kelendőségük volt. A második nap azonban a kirakodó vá-

beillik. Hócne közölte terét Jaufre doktorral, hogy Kamillából és Rocpiqueből egy párt csinál. Az orvos ráhagyta, hogy jó, ám legyen így.

Egyébként hamarosan kiismerte a fiatalembert, aki csuf volt, de erős, egészséges és ez a fő a házasságnál. Igaz, hogy ostoba volt, de Kamillát sem lehet még jóakarattal sem éles elméjünek mondani s így boldogan élhetnek majd egymás mellett. Valami erős jellemnek sem tartotta Rocpique és bizonyosra vette, hogy ki nem köt az anyja haragjával még a boldogságért sem, de hát az sem lesz valami nagy baj — gondolta magában — mert Kamilla szíve nem fog megrepedni a fájdalomtól. Annyira már nem bántja a szerelem.

Hónapok multak el. Időközben Delcombe Pál megfordult Tonneinsben s el is utazott. Augusztus vége felé járt. A Hoc-család négy hétre Arachonba utazott s ez idő alatt Rocpique otthon kereste fel naponta Kamillát.

A papné, ahogy hazatért, mindjárt vallatóra fogta a bátortalan ifjut.

— Hat még sem nyilatkozunk, mi? Mit ceremóniázik annyit? Egyszerűen elmegy a doktorhoz és minden teketória nélkül megkéri a leánya kezét. Ugyan ne gyávaskodjék! Hat mire vár?

Rocpique-t nagy zavarba hozta ez a kérdés.

— Persze, hogy így kellene tennem. Ez volna az én leghőbb vágyam is, de mit szól majd hozzá az — anyám? Az áldásával, őszintén szólva, nem sokat törőd-ném, de az már fájna, ha kitagadna.

— De hát nem tud megélni anyja kegyelme nélkül? Mennyi évi járadékot hoz az atyai öröksége?

rohantak is mindjárt a mamához, hogy megvaljanak neki mindent.

— Pompás fiu az én vőlegényem — szokta volt napjában többször mondani a túlboldog leány. Magas, karesu, széke. Kitűnő szónok, a legjobb, társai között. Meglátjátok, még képviselő is lesz belőle!

Hébe-hóba megmutatta Kamillának a leveleit. Keneteshangu, igen illendőséges sorok, bibliai idézetekkel cifrázva. Kamilla nagyon elérékenyült, olvasván a salangos, melegségtől sugárzó szavakat. A szobájába menekült, hogy könyeit elrejtse barátnője tekintete elől. A tükrör elé állott.

— Mégis csak szép leány vagyok én! — mondta magában diadalmasan — szebb, sokkal szebb, mint Márta, miért ne lehetne hát nekem is kedvesem?

Egy vasárnap, templomból jövet, azt kérdezte tőle Hócne asszony, hogy nem tűnt-e fel neki valaki a templomban?

— Nem — felelte Kamilla, de hirtelen biborvörös lett az arca.

— Tehát mégis észrevette! — incselkedett a papné. Pompás legény, mi?

Ajkbiggyesztve hallgatta a leány.

— Igazán remek fiu! — folytatta Hócne. Tudakozódtam is utána. Nagyon gazdag, milliomos, kastélyban lakik, ősnemesi családból való és mindehhez halálosan szerelmes magába. A neve Rocpique.

— Honnan tudja ezt? — kérdezte Kamilla.

— Honnan? Hiszen majd elayeli a tekintetével. Azelőtt, hogy magát még nem látta, templomba se járt.

sár, épen nem mondható jónak, mert néptelen volt, és akik be is jöttek a vidékről, inkább nézők, mint vevők voltak. Szóval az általános pangás mindenfelől, minden oldalról észlelhető.

— **(Tanfelügyelők házassága.)**

Messziről szinte komikusnak látszik az, hogy a miniszter külön rendeletet kénytelen kiadni a tanfelügyelők házasságára vonatkozólag. Pedig, hogy kénytelen volt vele, mutatja a a praktikus élet, amely számos alkalommal dobott megoldatlan rébuszokat a miniszter elé. A tanfelügyelőkkel sokszor megtörtént, hogy tanítónőket vettek feleségül. Ez még nem lett volna baj s csak akkor vált kellemetlenné, amikor a tanfelügyelőné a férje kerületében tanított. Wlassics miniszter most egy tollvonással végül szakította ennek a furcsa helyzetnek s elrendelte, hogy tanfelügyelők feleségei nem tarthatják meg tanítónői állásukat férjük kerületében. Hogy az illető nagyság asszonyoknak tetszik-e majd ez a rendelet, az kérdés. De hogy a becsületes ellenőrzés szempontjából szükség volt rá, annyi bizonyos.

— **(Hitelszövetkezetek.)** Az országos hitelszövetkezet kötelékébe 1899 végén 290 új és 405 főleg a Károlyi féle alakítások korában létesült szövetkezett tartozott. Az iparos szövetkezetek száma csak 29, mi azt mutatja, hogy a föld népe inkább érdeklődik a szövetkezetek iránt, mint az iparosság. A szövetkezetek így oszlanak meg. Volt a múlt év végén Baranyában 3, Somogyban 59 és Tolnában 6 szövetkezet.

— **(Veszedelemes vendég.)** A lapokban nemrég fölmerült az a hír, hogy a perzsah európai utra készül, egy érdekes epizódot hoz emlékezetbe, mely az elhalt sahnak Salisbury lordnál tett látogatása alkalmával történt. Midőn Nasreddin legutoljára volt Angliában, Salisbury lord Hatfieldben egy kerti mulatságot rendezett tiszteletére s vendégeinek szórakoztatása végett egy műlövőt hivatott, ki egy hölgy fejről parafadugaszokat lőtt le. A sahn látva, hogy ez mily könnyen megy, maga is meg akarta próbálni s egy ismétlő fegyver csövét Salisbury lordra s más vendégekre irányította, akiket ez természetesen nem kevéssé döbentett meg. A hölgy, ki a parafadugaszokat szokta tartani a fején, vonakodott a perzsa fejedelemnek céltáblául szolgálni, a sahn tehát miniszterelnökének parancsolta, hogy foglalja el a nő helyét. Salisbury lord perzsa kollegája iránti részvétből ezt meg tudta akadályozni s végre sikerült a sahn lefegyverezni.

— **(Az Erzsébet királyné alap.)**

Az Erzsébet királyné alap központi bizottsága most kezdte meg az országos gyűjtés adományainak nyilvános nyugtázását. A gyűjtésekben bennfoglaltak a többek között: *Barcstelepi jótékony nőegylet adománya* 102 frt 50 kr. Összeadták: Kremzír Károlyné külön gyűjtése 20 frt. Barcsi jótékony nőegylet 25 frt. Özv. Kremzír Károlyné 5 frt. Epstein Mórné 1 frt. Silberstein Sándorné 1 frt. Stern Márkusné 2 frt. Somogyi Jánosné 1 frt. Breuer Ferencné 2 frt. Fehér Dezsőné 2 frt. Dr. Rumberger Vilmosné 1 frt. Kremzír Miklósné

2 frt. Zsiffer Miksáné 1 frt. Weisz Jakabné 1 frt. König Antonia 50 kr. Weiner J. 2 frt. Krausz Ignácné 1 frt. Schmidt Fülöpné 1 frt. Bacher Mórné 50 kr. Klein Jézsefné 1 frt. Engel Leonie 50 kr. Bartai Oszkárné 1 frt. Hoffmann Ferencné 1 frt. Kornberg Paula 50 kr. Hirtz Józsefné 50 kr. Spur Istvánné 1 frt. Spitzer Lipótné 1 frt. Kohn Sámuelné 3 frt. Dr. Piszorné 2 frt. Dr. Siklósiné 2 frt. Dr. Kronberger Adolfné 1 frt. Valko Gyuláné 50 kr. N. N. 5 frt. Stern Józsefné 50 kr. Nötting Józsefné 2 frt. Lajerné 5 frt. Weisz Józsefné 1 frt. Konrád Imréné 2 frt. Pintér Mihályné 2 frt. Szentte F.-né 2 frt. *Báttaszéki izraelita nőegylet adománya* 10 frt. *Bar.-mágoCSI nőegylet* gyűjtése 19 frt. Összeadták: Nőegylet 10 frt. Flaschitsné 2 frt. Feuerstein Jánosné 1 frt. Hegyiné 50 kr. Halvai 1 frt. Ungerné 50 kr. Szépné 1 frt. Ováriné 1 frt. Atholdné 1 frt. Helényi Julia 1 frt. *Bogdanovics Lucian, görög-kel. püspök gyűjtése* 102 frt 25 kr., mely összeget a következő hitközségek gyűjtötték: Kácsfalu 2 frt. 02 kr. Lóré 4 frt 50 kr. Szigetvár 5 frt. Székesfehérvár 8 frt. Maiss és Rák-Tóttós 1 frt 50 kr. Buda-Kaláz 8 frt 27 kr. Siklós 5 frt 45 kr. Medina 70 kr. Csobánka 70 kr. Buda 11 frt. M.-Bóly 4 frt. Pest 13 frt 48 kr. Pompáz 5 frt. Batta 80 kr. Véménd 1 frt 05 kr. Beremend 5 frt. Baan 2 frt 55 kr. Dárda 1 frt. Sárók 1 frt. Duna-Szekeső 4 frt 90 kr. Rác-Almás 50 kr. Szent-Endre 7 frt. Somberék 2 frt. Kisfalud 1 frt. Szigetcsép 60 kr. Lipót 40 kr. Bolmán 4 frt 23 kr. Időközi ka-

És maga ezt ne érezné? Vagy hidegen hagyná ez a nagy rajongás? Ugyan, menjen! Ki látott már érzéktelen márványszobron olyan szenvedélytől izzó szemet, mint a magáé!

Volt nagy irigység a lányok között, hogy Kamilla az egész környék legjobb partiját magának akarja megkaparítani.

Hocné asszonynak igaza volt. A kis Rocpiquez fűlig szerelmes lett Jaufré kisasszonyba. Mostanában sokkal gyakrabban rándult be a városkába, mint ennek előtte.

Tonneinek két klubja volt. Az egyik a radikálisok, a másik a reakcionáriusok egyesülete. Rocpiquez az utóbiba vétette fel magát. Nagyon vig társaság tanyázott itt. Legmeghittebb barátai voltak: Bourriés, a hajdani kötélverő, Despeyroux ügyvéd és Escadafals kőfaragó. Ezeket mulattatta rendszerint vidám és pikáns kalandjaival.

— Na, pajtás, ma miben sántikáltál? — Ezzel a kérdéssel fogadták őt rendszerint a cimborák, ha a klubban megjelent.

— Ez a Jaufré-leány megbolondit! — jelentette ki egyszer nagy őszinteséggel.

— Ha szerelmes vagy, barátocskám, Jaufré kisasszonyba, akkor vedd el! — mondta gúnyosan Despeyroux.

— Persze, hogy ezt kell tenned! — ismételte Bourrés.

— Bizony ezt! — toldotta meg Escadafals.

Rocpiquez iziben elkomolyodott.

— Hogy elvegyem! — Halljátok, ugyancsak fura ötleteitek vannak! Szépen néznek ki! Elképzelem, milyen nagy szeretettel fogadná anyám a doktorkisasszonyt.

ígyen tréfálództak és Rocpiquez ebben a társaságban hamarosan elfeledkezett a szerelméről, de amint a klub küszöbén kilépett, megint csak elfogta az emésztő vágyakozás Kamilla után. Mint minden igazi gascognei, ő is kétlelkű ember volt: egyszer olyan kősnapias volt az érzülete, mint valami kereskedelmi utazóé, máskor meg valóságos szerelmi lantossá vedlett.

Nemsokára megismerte imádottját. Hocné asszony, a szerelmesek tevékeny géniusza, találta meg erre az utat-módot. Egyszer csak beállított a fiatalemberhez, aki éppen reggelinél ült s a szegény iskolás gyermekek segélyezésére adományt kért tőle. Rocpiquez, a kinek elve ellen volt mindenféle jótékonyosság, most szeretetreméltó mosolylyal nyújtott át egy tiz-frankos pénzdarabot a papnénak. Negyedórácskát elbeszélgettek, majd a bucsuzásnál meghívta a papné.

— Három nagy leányom van — jegyezte meg, azt hiszem tehát, hogy nem unatkozik majd náluk.

A fiatalembernek kedve lett volna még aznap ellátogatni Hocékhoz, de csak hét nap múlva szánta rá magát. Gondosan kiöltözködve készült a jelentős utra. A lakkcipő, élesre vasalt nadrágja és széles moirée-szalagos fehér szalmakalapja kisvárosi divat-uracscsá tette. Csöngetett. Márta nyitott ajtót. A lányok zavartan babráltak kezimunkájukon, mikor belépett, csak Kamilla nézett bátran a szemébe.

Rocpiquez nagyon barátságosan fogadták s így hamarosan mindennapos vendég lett a papek házában. — Mindig vidám, szeretetreméltó, éppen nem elmés, szóval, olyan ifju, aki az efajta kisvárosi családi keretbe remekül

mat 1 frt 60 kr. A *Kaposvári izr. nőegylet* adományára 10 fr.

Farsangi naptár.

Eddig a következő bálók vannak készülében a farsangra:

Január 27. Kath. legényegylet bálja a Vigadóban.

Február 1. Hivatalszolgák táncvigalma a Vigadóban. — Házibál a Petőfi vendéglőben. — Szentlőrinci uradalmi táncestély. — Házibál Sörös Mihály vendéglőjében (Irgalmasok u. 8.)

Február 2. Pécsi Máv. altszti-kör táncvigalma a Vigadóban.

Február 3. A pécsi kádársegédek bálja a Scholz sörházban. Önkéntes tűzoltó testület bálja a Vigadóban. — Felsőmindszenti tűzoltók bálja. — A pécsi kádársegédek szakegyletének farsangi mulatsága a Scholz-féle sörcsarnokban. Zártkörű polgári bál a Baumgärtner-féle vendéglőben (Löwy-palota.)

Február 6. A Pécsi Dalárda dalestélye a Vigadóban.

Február 8. Színészek és hírlapírók tombolával egybekötött táncestélye a Vigadóban.

Február 10. Pécsi kereskedő ifjak farsangi mulatsága a Vigadóban.

Február 13. A Kath. Kör táncestélye.

Február 14. Herczenberger-féle délutáni kottéria táncestélye a Vigadóban.

Február 15. Nagy polgári bál a Vigadóban.

Február 17. Tornaegyesület alarcos bálja a Vigadóban. — Lakatos és vas-munkások bálja Scholznál.

Február 18. Pécsi Dalárda farsangi estélye a Vigadóban.

Február 20. Posta és vasuti tisztviselők családi táncestélye a Vigadóban.

Február 24. Pécsi jótékony nőegylet jelmezbálja a Nemzeti Kaszinóban.

Február 26. A Kath. Kör tombolával egybekötött táncestélye.

Február 27. A »Pécsi Polgári Daloskör« farsangi estélye a Vigadóban.

Folyó sz. 117. Idénybérlet 117. sz. Páratlan bérlet.

Nemzeti Színház.

Csütörtök, 1900. január 25-én.

Goldstein Számi.

Életrajz 3 felvonásban.

SZEMÉLYEK:

Gólya	Sebestyén	Szalai	Delli
Eulália	Nagy	Takács	Könyves
Nelli	Baróthi	Gerzson	Bátosi
Kádár	Hadrik	Cicelke	Jeszenszky
Virág	Lévay	Veron	Takács
Goldstein	Németh	Tavaszi	Sarlay

Péntek, jan. 26.

Kuruczfang.

Művészet, irodalom.

○ Gyöngyi Izsó a Vígsház művésze vendégszereplésének alkalmából tegnap este Strausz bájos zenéjű operettje, a »Bőregér« került színre. A közönség, melynek régi, kedves ismerőse Gyöngyi Izsó, nagy érdeklődéssel tekintett vendégszereplése elé s igen szépen megtöltötte a nézőteret, melynek »telt háza« jellegét kölcsönözte. Gyöngyi Izsó a közönségnek minduntalan felhangzó tapsaitól kísérve, Eisenstein szerepét játszotta s természetes, közvetlen játékaival nemcsak partnereit és színésztársait, hanem a publikumot is magával ra-

gadta. Gyöngyi Izsó is ama színészekből való, melyeket a vidéki színpadokon alig találunk. S nem valami különös fővárosias modor, sem nagyképűsködő pózolás, vagy túlzások és rögtönzések összehalmazása az, mi Gyöngyi Izsó játékát valóban kedvessé és érdekessé teszi a nézőközönség előtt, hanem az, hogy a színpadon nem színészt láttunk például tegnap este, hanem a valódi, hús és vérből alkotott Eiseinsteint, minden erényeivel és hibáival együtt, amint ezt az alakot az operette szerzője magának képzelte. S csupán az ilyen alakítás az, mely hivatva van érdekességet kölcsönözni az előadásnak, mely feledteti az emberrel azt az illuziórontó gondolatot, hogy festett fajakat lát. Gyöngyi Izsó művészetének az a titka, hogy a verizmus hangján szól a publikumhoz s ez az, mi ellentétlenül vonz, minek szemlélete hamisítatlan gyönyört szerez. Gyöngyi Izsó vendégszereplése három estére volt tervezve, azonban egy vett távirati értesítés alapján a vendégművészek már ma este az előadás után el kell utazniuk, mert műsorváltozás folytán a Vígsházban csütörtökön a »Többsincs királyi«-t tűzték ki előadásra, s így holnap nálunk »Goldstein Számi« Gyöngyi Izsó fellépte nélkül kerül színre. Reményeljük azonban, hogy az idény folyamán még részünk lesz Gyöngyi Izsó egyik kabinet alakításában, »Goldstein Számi«-ban gyönyörködhetni.

A mi színészeink: Tibor Lóri, Németh János, Lévay Sarika, Mezey Andor, Nadasy József, Szekula Sarika, Sarlay Kornél és Kozma István a szokásos jók voltak.

dr. F—t.

Törvénykezés.

§ Megölte az apósát. Blumstein János gordisai lakos, már huzamosabb ideig hadilábon élt apósa Leher Józseffel, midőn 1899. évi december 4-én a vő az apóssal összetalálkozott az istállóban. A két ellenségnek nem kellett sok, hogy összeveszzenek egymással, s így csakhamar szóvitába keveredtek, melynek végezetéül a vő, Blumstein János, vasvilágot fogott s azzal leszúrta apósát úgy, hogy Leher József egy órai kintlódás után meghalt. A pécsi kir. törvényszék ma foglalkozott ez ügygel. A gyilkos vő azt igyekezett bizonyítani, hogy apósát — ki őt állítólag megtámadta — önvédelemből ölte meg. Ennek bizonyítása azonban nem sikerült, s így a pécsi kir. törvényszék Blumstein Jánost halált okozó súlyos testi sértés miatt 2 évi fogházra ítélte. A kir. ügyész és az elítélt meguyugodtak, Keresz Kálmán siklósi ügyvéd mint védő azonban felebezést jelentett be.

§ Vétkes bukás. Weiss Sándor pécsi lakos kiskereskedő 1897. évi december 28-án csődbe jutott. A csődeljárás folyamán kitűnt, hogy Weiss sem üzleti könyveket nem vezetett, sem mérleget nem készített, amiért is vétkes bukás miatt indítottak ellene pert. A pécsi kir. törvényszék annak idején Weiss Sándort két havi fogházra ítélte, a kir. tábla azonban felmentette. Ma délelőtti hirdették ki Weiss Sándor előtt a kir. kuria ítéletét, mely szerint a harmadbiróság vádlottat az első és másodbiróság ítéletének megváltoztatásával 8 napi fogházra ítélte.

TÁVIRATOK.

— **A transzváli háború.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A londoni Times írja, hogy eddig semmi sem vall arra, mikép Warren tábornok elérte volna az ellenség főhadállását vagy vele hétnél több előőrson megütközött volna. A boeroknak elég idejük volt, hogy legénységet, ágyukat, lövészeket, élelmi szereket vigyenek hadállásaikba. *Amíg az angolok ezeket a hadállásokat el nem foglalják és védőiket le nem győzik, meg nem semmisítik, Ladysmith felszabadítása sem vehető biztosra.*

— **A pénzügyi bizottság-ból.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőház pénzügyi bizottsága ma folytatta a költségvetés tárgyalását. Komjáthy Béla és Justh Gyula hevesen kikeltek a katonatisztek fizetésének fölemelése ellen, míg Széll Kálmán és Pulszky Ágost sikra keltek mellette, mire a többség megszavazta.

Szerkesztői üzenet.

Sz. V. »Mercedes« című »tárcája« nem lesz »kitéve« a Pécsi Figyelőben. Nem pedig azért, mert a tárcá — rossz.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TALIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

10364. sz.

tlkv. 1899.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Stiegler József és neje Mahrhordt Erzsébet monostori lakosok végrehajthatóknak Bánácz Markó és Bánácz Kuzmann baranyavári lakosok végrehajtást szenvedettek elleni 201 frt 90 kr. tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. bíróság területén levő Baranyavár községben a 290 sz. betétben felvett I. 1—7. rdsz. 145. házsz. ingatlanra 47 frt kik. árban a † 298/2/b. hrsz. ingatlanra 448 frt kik. árban, a † 1447/2/a. hrsz. ingatlanra 58 frt kik. árban, a baranyavári 460. sz. betétben foglalt I. 527/1., 867/1. hrsz. jószágtestre 303 frt kik. árban a II. 1298/2/4., 2037/1. hrsz. jószágtestre 421 frt kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1900. évi február hó 22-ik napján d. e. 10 órakor Baranyavár községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 44 forint 80 kr., 4 frt 70 kr., 5 frt 80 krajcárt, 42 frt 10 kr. készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. november hó 1-én 3333. szám alatt kelt I. M. rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezeihez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 176. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át- szolgáltatni.

Dárdán, a kir. bíróság, mint tkvi hatóságnál, 1900. évi jan. hó 10-én.

Molnár,
kir. albiró.

Hirdetések jutányos áron vétetnek föl kiadóhivatalunkban.

Polgár Sándor

egyetem. gyakorlott orvosi mű- és kötszerész. **BUDAPEST, VII., Erzsébet körút 50** Ajánlja dusan felszerelt raktárát saját gyártmányu orvos-sebészeti és betegápolási tárgyakban.

Saját találmányu, m. k. szabad. Polgár-féle **sérvkötő,**

baskötő, görcsér elleni gumimárisnya, orthopaediai készülékek, műlábak s kezek stb.

Valódi francia különlegességek F. Berguerand fils párisi gyárából.

Utánzás ellen védve 16302. sz. Részletes képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

9010. sz. Tlkv. 1899. Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. jbiróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy a Dárdai Takarékpénztár végrehajtónak, Barisin Jozó darázi lakos végrehajtást szenvedett elleni 200 frt tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. jbiróság területén lévő Darázs községben a 79. és 318. sz. tjből szerkesztett a 6. sz. betétben foglalt A. I. 1-6. sorsz. urbéri birtokra 1022 frt becsárban; az A. † 2. sorsz. ingatlanra 4 frt; A. † 3. sorsz. ingatlanra 35 frt becsárban mint kik. árban alábbi feltétel alatt elrendeltetik és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1900. évi február hó 16-ik napján d. e. 10 órakor Darázs községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 102 frt 20 krt., 40 krt., 3 frt 50 krt. készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-a jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminisztr. rend. 8-dik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóságnál, 1899. évi nov. hó 9-én.

Székács
kir. albiró.

9320. sz. Tlkv. 1899.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Dárdai Takarékpénztár végrehajtónak Véber János és neje Kirchner Katalin lapáncsai lakosok végrehajtást szenvedettek ellen 150 frt tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. járásbiróság területén lévő Lapáncsa községben a 22. sz. tjbvben felvett 68. hrsz. 21. hsz. ingatlanra 662 frt kik., a 78. sz. tjbvben foglalt közös legelőből B. 142., 143. tétel alatti részre 14 frt kik. árban mint becsárban az alábbi feltétel alatt elrendeltetik és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1900. évi február hó 20-ik napján d. e. 10 órakor Lapáncsa községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 66 forint 20 kr., 1 frt 40 krt. készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi nov. hó 1-én 3333-ik szám alatt kelt Igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. jbiróság mint tlkvi hatóságnál, 1899. évi november hó 10-én.

Székács,
kir. albiró.

Jókai Mór összes műveinek nemzeti kiadása 100 kötetben teljesen elkészült

Jókai Mór összes műveinek

Megrendelhető a legelőnyösebb részletfizetések mellett.

Nemzeti kiadása

100 kötet
diszkötésben,
2000 iven, finompapíron
nyolczadrét alakban.
250 forint.

Az irodalom minden barátja, a nagy költő génuszának minden tisztelője siessen megszerezni a nemzeti kincsot, hogy az minden magyar ház könyvespolcát ékesen díszítse, ereklje gyanánt szálljon nemzedékről nemzedékre.

A megszerzési módokat páratlanul előnyösek és lehetővé teszik, hogy mindenki minden anyagi megerőltetés nélkül egy örökbecsű könyvtár birtokába juthasson,

A 10 havonként 2 frtot azaz naponként alig 7 krt szán a felekölt ozélra, az megszerezheti magának ezt a könyvtárt, mely páratlan az egész világirodalomban.

A ki tehát még nincs birtokában ennek az irodalmi ereklyének, az töltse ki a mellékelt megrendelőlapot, vágja ki és egy levelezőlapra ragasztva küldje be hozzánk.

RÉVAI TESTVÉREK

Irodalmi Intézet Részvénytársaság
Budapest, Üllői-ut 18.

Irodalombarátok

a kik előfizetőket gyűjteni
készek, nagy jutalomban
részesülnek fáradaágukért

Révai Testvérek Irod. Int. Részv.-társaság könyvtárkezelője, Budapeston.
VIII., Üllői-ut 18. czennel megrendelem

JÓKAI MÓR ÖSSZES MŰVEINEK NEMZETI KIADÁSÁT

100 kötetben, 2000 iven, vászon diszkötésben 250 frtért.

10 kötet	20 kötet	30 kötet	40 kötet	50 kötet	60 kötet	70 kötet	80 kötet	90 kötet	100 kötet
•••••	•••••	•••••	•••••	•••••	•••••	•••••	•••••	•••••	•••••

Fizetés
Budapeston.
A nem kívánt
módosítások
származásánál.

Minden 10 kötetet követően egy további sorozat küldtethető. A részletfizetésnek az nem tartása esetén sziveskedjék a cím az esedékes összeggel postai megbízás útján, a postaköltségek behajtása mellett behajtani. A postai megbízás be nem váltása esetén a részletfizetés hiányosság magának és a teljes mű vételén emelkedésé válhat.

Kelt

Aláírás és pontos cím.